Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)

den 24 oktober 2013 *

”Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Familjeförmån — Barnpremie — Nationella bestämmelser enligt vilka en förmån beviljas utan ansökan i form av en barnpremie — Förbud mot sammanträffande av familjeförmåner”

I mål C-177/12,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Cour de cassation (Luxemburg) genom beslut av den 29 mars 2012, som inkom till domstolen den 17 april 2012, i målet

Caisse nationale des prestations familiales

mot

Salim Lachheb,

Nadia Lachheb,

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden T. von Danwitz samt domarna E. Juhász, A. Rosas (referent), D. Šváby och C. Vajda,

generaladvokat: M. Wathelet,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Caisse nationale des prestations familiales, genom A. Rodesch, avocat,

— makarna Lachheb, genom C. Rimondini, avocat,

— Europeiska kommissionen, genom V. Kreuschitz och G. Rozet, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

* Rättegångsspråk: franska.

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 18 FEUF och 45 FEUF, artiklarna 1 u i, 3 och 4.1 h i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (EGT L 28, 1997, s. 1), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 647/2005 av den 13 april 2005 (EGT L 117, s. 1) (nedan kallad förordning nr 1408/71) och av artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968, om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Caisse nationale des prestations familiales (nationella kassan för familjeförmåner) (nedan kallad CNPF) och makarna Lachheb som är bosatta i Frankrike. Den ena av makarna arbetar i Luxemburg och den andra i Frankrike. Målet gäller CNPFs beslut att medta en förmån benämnd ”boni pour enfant” (nedan kallad barnpremie) i beräkningsunderlaget för att fastställa med vilket belopp makarna Lachheb har rätt till familjeförmåner från den luxemburgska staten.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

3 Första, femte, åttonde och tionde skälen i förordning nr 1408/71 har följande lydelse:

”Bestämmelser om samordning av nationell lagstiftning om social trygghet ingår i den fria rörligheten för personer och bör bidra till förbättring av deras levnadsstandard och anställningsförhållanden.

...

Inom ramen för denna samordning skall man inom gemenskapen i de olika medlemsstaternas nationella lagstiftning garantera lika behandling av arbetande som är medborgare i medlemsstaterna samt av deras medförsäkrade och efterlevande.

...

Det är lämpligt att anställda och egenföretagare som flyttar inom gemenskapen omfattas av en medlemsstats sociala trygghetssystem, så att man undviker kumulation av flera medlemsstaters lagstiftning och de komplikationer som följer av detta.

...

För att på bästa sätt säkerställa lika behandling av alla arbetande som är verksamma på en medlemsstats territorium är det lämpligt att man fastställer att den lagstiftning som är tillämplig som allmän regel skall vara lagstiftningen i den medlemsstat på vars territorium den berörda personen utöv[a]r sin verksamhet som anställd eller egenföretagare”.

4 I artikel 1 i förordningen anges de beteckningar som tillämpas och deras betydelser.

5 I artikel 1 u i nämnda förordning föreskrivs följande :

”i) Familjeförmåner: alla vårdförmåner eller kontantförmåner som är avsedda att täcka en familjs utgifter enligt den lagstiftning som anges i artikel 4.1 h, med undantag för de särskilda bidrag vid barns födelse eller vid adoption som nämns i bilaga II.

ii) Familjebidrag: periodiska kontantförmåner som utges endast på grundval av familjemedlemmarnas antal och, i förekommande fall, deras ålder.”

6 I artikel 3.1 i samma förordning föreskrivs följande:

”Om något annat inte följer av de särskilda bestämmelserna i denna förordning har personer för vilka denna förordning gäller, samma skyldigheter och rättigheter enligt en medlemsstats lagstiftning som denna medlemsstats egna medborgare”.

7 Enligt artikel 4.1 h i förordning nr 1408/71 gäller förordningen all lagstiftning om grenar av social trygghet som avser familjeförmåner”.

8 Denna förordning gäller enligt artikel 4.2 häri alla allmänna och särskilda system för social trygghet, oavsett om de bygger på avgiftsplikt eller inte, och system där en arbetsgivare eller en redare har ansvar för förmåner som nämns i punkt 1.

9 Artikel 5 i förordningen har följande lydelse:

”I förklaringar som skall anmälas och offentliggöras enligt artikel 97 skall medlemsstaterna närmare ange den lagstiftning och de system som avses i artikel 4.1 och 4.2, de särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner som avses i artikel 4.2a, de minimiförmåner som avses i artikel 50 samt de förmåner som avses i artikel 77 och 78”.

10 Artikel 13 i samma förordning, med rubriken ”Allmänna regler”, har följande lydelse:

”1. Om något annat inte följer av artiklarna 14c och 14f skall personer för vilka denna förordning gäller omfattas av lagstiftningen i endast en medlemsstat. Denna lagstiftning skall bestämmas enligt bestämmelserna i denna avdelning.

2. Om något annat inte följer av artikel 14–17 gäller följande:

a) Den som är anställd för arbete inom en medlemsstats territorium skall omfattas av denna medlemsstats lagstiftning, även om han är bosatt inom en annan medlemsstats territorium eller om det företag eller den person som han är anställd hos har sitt säte eller är bosatt inom en annan medlemsstats territorium.

...”

11 Artikel 73 i förordning nr 1408/71 har följande lydelse:

”En anställd eller egenföretagare, som omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat, skall för sina familjemedlemmar som är bosatta i en annan medlemsstat ha rätt till de familjeförmåner som utges enligt lagstiftningen i den förra staten som om de vore bosatta i den staten, om något annat inte följer av bilaga 6”.

12 Artikel 76 i samma förordning har följande lydelse:

”1. Om familjeförmåner för samma tid och för samma familjemedlem på grund av förvärvsverksamhet utges enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium familjemedlemmarna är bosatta, skall rätten till familjeförmåner som utges enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat, i förekommande fall med tillämpning av artikel 73 eller 74, innehållas till det belopp som utbetalas enligt lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten.

2. Om ansökan om förmåner inte görs i den medlemsstat inom vars territorium familjemedlemmarna är bosatta kan den behöriga institutionen i den andra medlemsstaten tillämpa bestämmelserna i punkt 1 som om förmånerna hade beviljats i den förstnämnda staten.”

13 Artikel 7.1 och 7.2 i förordning nr 1612/68 har följande lydelse:

”1. En arbetstagare som är medborgare i en medlemsstat får inom en annan medlemsstats territorium inte på grund av sin nationalitet behandlas annorlunda än landets egna arbetstagare i fråga om anställnings- och arbetsvillkor, speciellt vad avser lön, avskedande och, om han eller hon skulle bli arbetslös, återinsättande i arbete eller återanställning.

2. Arbetstagaren skall åtnjuta samma sociala och skattemässiga förmåner som landets medborgare.”

14 Artikel 10.1 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning nr 1408/71 (EGT L 74, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 106), i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt förordning nr 118/97 (nedan kallad förordning nr 574/72), har följande lydelse:

”a) Rätten till familjeförmåner eller familjebidrag som utges enligt en medlemsstats lagstiftning, enligt vilken förvärv av rätten till sådana förmåner eller bidrag inte grundas på villkor om försäkring, anställning eller verksamhet som egenföretagare, skall innehållas om för samma period och för samma familjemedlem förmåner utges endast enligt nationell lagstiftning i en annan medlemsstat eller vid tillämpning av … artiklar[na] 73, 74, 77 eller 78 [i förordning 1408/71] upp till ett belopp motsvarande dessa förmåner.

b) Om emellertid förvärvsverksamhet utövas inom den förstnämnda medlemsstatens territorium

i) av den person, som har rätt till familjeförmåner eller av den person till vilken sådana förmåner utbetalas, skall, vad avser förmåner till vilka rätt föreligger antingen direkt enligt en annan medlemsstats nationella lagstiftning eller enligt förordningens artikel 73 eller 74, rätten till familjeförmåner, som utges direkt enligt den nationella lagstiftningen i den andra medlemsstaten eller enligt dessa artiklar, innehållas upp till ett belopp, som motsvarar de familjeförmåner, som gäller enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium familjemedlemmen är bosatt. Kostnaden för de förmåner som har utbetalats av den medlemsstat inom vars territorium familjemedlemmen är bosatt skall bäras av den medlemsstaten,

…”

15 Det ska påpekas att förordning nr 1408/71 har ersatts av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, s. 1). Vidare erinrar domstolen om att förordning nr 574/72 har ersatts av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 284, s. 1). Dessa nya

förordningar trädde i kraft den 1 maj 2010 i enlighet med artikel 91 i förordning nr 883/2004 och artikel 97 i förordning nr 987/2009. Med hänsyn till tidpunkten för de faktiska omständigheterna i det nationella målet regleras dessa av förordningarna nr 1408/71 och nr 574/72.

Luxemburgsk rätt

16 Lagen av den 21 december 2007 om införande av barnpremie (*Mémorial* A 2007, s. 3949) ändrade från och med år 2008 systemet med skattelindring för personer som har barn vilket föreskrivs i luxemburgsk lagstiftning. Artikel 5 i denna lag återfinns i avdelning II och har följande lydelse:

”Härmed införs lagen av den 21 december 2007 om införande av barnpremie.

I lagens bestämmelser föreskrivs följande:

”Artikel 1:

För varje barn som lever antingen i sina föräldrars gemensamma hushåll eller hos den av föräldrarna som ensam ombesörjer barnets uppfostran och omvårdnad och vilket barn ger rätt till barnbidrag enligt artikel 1 i lag av den 19 juni 1985 om barnbidrag och om inrättande av Caisse nationale des prestations familiales i ändrad lydelse [(*Mémorial* A 1985, p. 680)], beviljas utan ansökan en premie i form av en skattelindring enligt artikel 122 i lag av den 4 december 1967 om inkomstskatt i ändrad lydelse.

Artikel 2.

Barnpremien fastställs till 922,5 [euro] per år. Premien utbetalas under det beskattningsår som den är hänförlig till enligt villkor som föreskrivs i den luxemburgska förordning som avses i artikel 6.

Slutlig utbetalning ombesörjs av [CNPF] och sker till den som mottar barnbidrag enligt artikel 5.1 och 5.4. Om en förälder ensam ombesörjer barnets uppfostran och omvårdnad sker utbetalningen till den förälder som anges som mottagare av barnbidrag i artikel 5.2 första meningen i lag av den 19 juni 1985 om barnbidrag och om inrättande av Caisse nationale des prestations familiales i ändrad lydelse. Utbetalningen sker tillsammans med barnbidraget.

...

Artikel 4.

Vid genomförande av förevarande lag äger – med förbehåll för en eventuell terminologisk anpassning – även artiklarna 23.2, 23.3, 24, 26, 27, 28, 29, 30, 31 i lag av den 19 juni 1985 om barnbidrag och om inrättande av Caisse nationale des prestations familiales i ändrad lydelse tillämpning. Artiklarna 208.4, 273.5, 276, 278.l, 278.2, 291, 292bis, 302.4, 311, 333, 334.1 i lagen om socialförsäkring äger likaså tillämpning.

Artikel 5.

Artikel 6.1 första meningen i lag av den 19 juni 1985 om barnbidrag och om inrättande av Caisse nationale des prestations familiales i ändrad lydelse ska kompletteras med uttrycket ’barnpremie’ vilket ska skjutas in efter ’skolstarten’.

Artikel 6.

Tillämpningsföreskrifter till denna lag får ges i en luxemburgsk förordning”.

...”

17 Till följd av att lagen av den 13 maj 2008 om införande av en enhetlig reglering (*Mémorial* A 2008, s. 790) trätt i kraft, har artikel 29 i lag av den 19 juni 1985 om barnbidrag och om inrättande av Caisse nationale des prestations familiales – till vilken artikel 4 i lag av den 21 december 2007 om barnpremie hänvisar såvitt gäller dess genomförande – omvandlats till artikel 317 i lagen om socialförsäkring. Artikel 29 i den nämnda lagen har följande lydelse:

”Endast en förmån av samma slag får utgå per barn.

I luxemburgsk förordning får bestämmelser föreskrivas för att förebygga och begränsa sammanträffande av förmåner, upp till värdet av det högsta bidraget, av de förmåner som föreskrivs i dessa bestämmelser och förmåner som föreskrivs i ett icke luxemburgskt system”.

18 Artikel 1 i luxemburgsk förordning av den 19 december 2008 om föreskrifter för utbetalning av barnpremier från och med år 2009 (*Mémorial* A 2008, s. 3305) (nedan kallad luxemburgsk förordning av den 19 december 2008) antogs för att genomföra artikel 6 i lagen av den 21 december 2007 om barnpremie. Nämnda artikel 1 har följande lydelse:

”Från och med januari 2009 utbetalas barnpremie med 76,88 [euro] månatligen per barn för varje månad som det förmånstagande barn som avses i artikel 1 i lag av den 21 december 2007 om barnpremie ger rätt till fullständiga barnbidrag. ...

Med undantag från vad som stadgas i artikel 1 ska barnpremien medtas i tilläggsutbetalningen upp till ett belopp om 76,88 [euro] per barn för varje månad som det förmånstagande barnet ger rätt till tilläggsfamiljeförmåner enligt en obligatorisk anslutning till den luxemburgska socialförsäkringen. Tilläggsutbetalningen sker en eller två gånger per år efter uppvisande av ett intyg om att utbetalning skett av icke luxemburgska förmåner under referensperioden.

Utbetalning av barnpremien sker på samma villkor som barnbidrag”.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

19 Makarna Lachheb är bosatta tillsammans med sina barn i Mondelange (Frankrike). Det framgår av de handlingar som lämnats in till domstolen att Salim Lachheb har anställning i Luxemburg, medan hans hustru arbetar i Frankrike. Vidare framgår det att makarna Lachheb har rätt till en ”tilläggsutbetalning” från CNPF enligt luxemburgska bestämmelser. Denna tilläggsutbetalning uppgår till ett belopp motsvarande skillnaden mellan de familjeförmåner de har rätt till från den stat där Salim Lachheb är anställd, det vill säga Luxemburg, och de förmåner de har rätt till från den stat där de är bosatta, det vill säga Republiken Frankrike.

20 Efter invändning från makarna Lachheb fastställde CNPF:s styrelse ett beslut från CNPF:s ordförande. Från och med april 2009 beaktades nämligen den barnpremie som makarna Lachheb hade rätt till enligt luxemburgska bestämmelser vid beräkningen av den tilläggsutbetalning som föreskrivs i artikel 1.2 i luxemburgsk förordning av den 19 december 2008.

21 Makarna Lachheb överklagade beslutet till Conseil arbitral de la sécurité sociale (överklagandenämnden för socialförsäkringsärenden) som upphävde beslutet genom avgörande av den 7 februari 2011. Med stöd av artikel 95 i konstitutionen beslutade Conseil arbitral de la sécurité social att inte tillämpa luxemburgsk förordning av den 19 december 2008 då den befanns strida mot lagen av den 21 december 2007 om barnpremie. Enligt sistnämnda lag garanteras att skattelindringar med

anledning av barn som ger rätt till familjeförmåner ska utbetalas utan ansökan i form av barnpremier Conseil arbitral de la sécurité sociale slog vidare fast att klagandena för perioden från och med april 2009 hade fortsatt rätt till barnpremie i form av en automatisk skattelindring.

22 CNPF överklagade avgörandet till Cour de cassation och har gjort gällande fem grunder. De tre första grunderna gäller åsidosättande, vägran att tillämpa och felaktig tillämpning eller felaktig tolkning av artiklarna 1 u i, 3.1, 4.1 h och 76.1 i förordning nr 1408/71 samt artikel 10 i förordning nr 574/72.

23 Cour de cassation har påpekat att den barnpremie som föreskrivs i de luxemburgska bestämmelserna betraktas som en familjeförmån enligt nämnda bestämmelser och att reglerna om förbud mot sammanträffande av förmåner är tillämpliga på den.

24 Mekanismen med tilläggsutbetalning, vilken återkommer inom unionsrätten och vilken luxemburgsk förordning av den 19 december 2008 hänvisar till, är enligt Cour de cassation relevant om den tillämpas på en förmån som anses som en familjeförmån i den mening som avses i artiklarna 1 u i och 4.1 h i förordning nr 1408/71. Om mekanismen med tilläggsutbetalning däremot skulle tillämpas på förmåner som inte utgör en social trygghetsförmån, i den mening som avses i nämnda förordning, riskerar detta att utgöra diskriminering enligt artikel 7 i förordning nr 1612/68, artiklarna 18 FEUF och 45 FEUF samt artikel 3 i förordning nr 1408/71, eftersom en sådan tillämpning skulle medföra att en del av de gränsarbetare från andra medlemsstater som beger sig till Luxemburg för att arbeta där berövades rätten till fullständig utbetalning av barnpremien, medan det skulle ske fullständig utbetalning av barnpremien till arbetstagare som är bosatta i Luxemburg.

25 Cour de cassation är osäker på om en förmån likt den barnpremie som föreskrivs i de luxemburgska bestämmelserna ska anses som en familjeförmån, i den mening som avses i artiklarna 1 u i och 4.1 h i förordning nr 1408/71, och har därför vilandeförklarat målet och ställt följande tolkningsfrågor till EU-domstolen:

”1. Ska en sådan förmån som den som föreskrivs i lagen av den 21 december 2007 om barnpremie anses utgöra en familjeförmån, i den mening som avses i artiklarna 1 u i och 4.1 h i … förordning [nr 1408/71]?

2. Om den första frågan besvaras nekande önskas svar på följande fråga: Utgör artiklarna 18 [FEUF] och 45 [FEUF], artikel 7 i … förordning [nr 1612/68] och artikel 3 i förordning [nr 1408/71] hinder mot nationella bestämmelser, av den typ som är aktuella i det nationella målet, enligt vilka beviljande av en sådan förmån som den som föreskrivs i lagen av den 21 december 2007 om barnpremie till arbetstagare som är verksamma i den aktuella medlemsstaten och är bosatta med sina familjemedlemmar i en annan medlemsstat inte utbetalas upp till ett belopp motsvarande de familjeförmåner som föreskrivs för vederbörandes familjemedlemmar i bosättningsmedlemsstatens lagstiftning med hänvisning till att den nationella lagstiftningen kräver att regeln om förbud mot sammanträffande av förmåner i artikel 76 i förordning [nr 1408/71] och artikel 10 i [förordning nr 574/72] ska tillämpas på den berörda förmånen?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

26 Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i om artiklarna 1 u i och 4.1 h i förordning nr 1408/71 ska tolkas så, att en förmån likt den barnpremie som infördes genom lagen av den 21 december 2007 om barnpremie utgör en familjeförmån, i den mening som avses i nämnda förordning.

27 Domstolen erinrar inledningsvis om att enligt ordalydelsen i artikel 4.1 i förordning nr 1408/71, vari det uttryckligen talas som ”lagstiftning om … grenar av social trygghet”, omfattar förordningens materiella tillämpningsområde all lagstiftning i medlemsstaterna som gäller de grenar av social trygghet som nämns i punkterna a–h i samma bestämmelse.

28 Domstolen har upprepade gånger fastställt att skillnaden mellan de förmåner som inte omfattas av tillämpningsområdet för förordning nr 1408/71 och de förmåner som omfattas av detta i huvudsak beror på varje förmåns grundläggande beståndsdelar, i synnerhet dess syfte och förutsättningarna för att förmånen ska beviljas, och inte på den omständigheten att förmånen i nationell lagstiftning betecknas som en social trygghetsförmån (se, bland annat, dom av den 16 juli 1992, Hughes, C-78/91, REG 1992, s. I-4839, punkt 14). Domstolen har även haft tillfälle att klargöra att rent formella särdrag inte ska anses vara grundläggande beståndsdelar vid klassificeringen av förmåner (dom av den 11 september 2008 i mål C-228/07, Petersen, REG 2008, s. I-6989, punkt 21 och där angiven rättspraxis). Av detta följer att den omständigheten att en förmån ingår i den nationell skatterätten inte är avgörande för bedömningen av förmånens grundläggande beståndsdelar.

29 För att göra denna bedömning ska det först prövas om en barnpremie, likt den som är aktuell i det nationella målet, ska anses som en social trygghetsförmån enligt förordning nr 1408/71.

30 En förmån kan anses enligt fast rättspraxis vara en social trygghetsförmån om den beviljas förmånstagaren – utan någon individuell och skönsmässig bedömning av dennes personliga behov – på grundval av en situation som definieras i lag och den hänför sig till någon av de risker som uttryckligen anges i artikel 4.1 i förordning nr 1408/71 (se, bland annat, dom av den 21 juli 2011 i mål C-503/09, Stewart, REU 2011, s. I-6497, punkt 32 och där angiven rättspraxis).

31 I likhet med vad CNPF och kommissionen har gjort gällande beviljas den förmån som är aktuell i det nationella målet automatiskt för försörjningsberättigade barn för att kompensera för de utgifter som hänger samman med barnets fostran. Förmånen motsvarar vidare ett schablonbelopp som medges automatiskt utan någon hänsyn till inkomst eller den skatt den sökande ska erlägga. En förmån som den som är aktuell i det nationella målet utgör följaktligen en social trygghetsförmån.

32 Domstolen har för övrigt redan slagit fast att sättet att finansiera en förmån saknar betydelse för om den ska betraktas som en social trygghetsförmån eller inte. Detta följer av att förmåner som inte bygger på avgiftsplikt inte är uteslutna från förordningens tillämpningsområde enligt artikel 4.2 i förordning nr 1408/71 (se domen i det ovannämnda målet Hughes, punkt 21). På samma sätt har domstolen haft tillfälle att klargöra att den rättsliga mekanism som medlemsstaten använder för att genomföra förmånen saknar betydelse för om denna ska kvalificeras som en social trygghetsförmån (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 mars 2001 i mål C-85/99, Offermanns, REG 2001, s. I-2261, punkt 46).

33 Domstolen ska för det andra fastställa exakt vilken typ av förmån det rör sig om i det nationella målet. För att skilja mellan de olika sociala trygghetsförmånerna ska den risk som täcks av varje förmån beaktas (dom av den 18 juli 2006 i mål C-406/04, De Cuyper, REG 2006, s. I-6947, punkt 27).

34 Enligt artikel 1 u i) i förordning nr 1408/71 avser uttrycket ”familjeförmåner” alla vårdförmåner eller kontantförmåner som är avsedda att täcka en familjs utgifter. Domstolen har härvidlag konstaterat att familjeförmåner har till syfte att i socialt hänseende hjälpa arbetstagare som har försörjningsbördan för en familj genom att det allmänna bidrar till dennes utgifter (se dom av den 4 juli 1985 i mål 104/84, Kromhout, REG 1985, s. 2205, punkt 14, och av den 19 september 2013 i de förenade målen C-216/12 och C-217/12, Hliddal och Bornand, punkt 54 och där angiven rättspraxis).

35 Uttrycket ”täcka en familjs utgifter” i artikel 1 u i) i förordning nr 1408/71 ska tolkas så, att det bland annat avser ett bidrag från det allmänna till en familjs budget i syfte att lindra den börda som utgifter för barns underhåll medför (domen i det ovannämnda målet Offermanns, punkt 41, och av den 7 november 2002 i mål C-333/00, Maaheimo, REG 2002, I-10087, punkt 25).

36 Såsom CNPF och kommissionen påpekat och såsom även framgår av handlingarna i målet utgör den barnpremie som är aktuell i det nationella målet, vilken utbetalas för varje underhållsberättigat barn, ett bidrag från det allmänna till en familjs budget i syfte att lindra den börda som utgifter för barns underhåll medför och utgör därför en familjeförmån i den mening som avses i artikel 1u i) i förordning nr 1408/71.

37 Det förhållandet att biståndet från det allmänna till en familjs budget tar formen av en kontantförmån som utbetalas enligt nationell skatterätt och att barnpremien har sitt ursprung i en skattelindring för personer som har barn ändrar inte kvalificeringen av denna förmån som ”familjeförmån” enligt de principer som domstolen erinrat om i punkt 32 i förevarande dom.

38 Det följer av det anförda att en förmån likt den barnpremie som är aktuell i det nationella målet utgör en familjeförmån, i den mening som avses i artikel 1 u i) i förordning nr 1408/71.

39 Den första frågan ska således besvaras enligt följande. Artiklarna 1 u i) och 4.1 h i förordning nr 1408/71 ska tolkas så, att en förmån likt den barnpremie som infördes genom lagen av den 21 december 2007 om barnpremie utgör en familjeförmån, i den mening som avses i nämnda förordning.

Den andra frågan

40 Med hänsyn till svaret på den första frågan saknas anledning att besvara den andra frågan.

Rättegångskostnader

41 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (femte avdelningen) följande:

Artiklarna 1 u i och 4.1 h i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 647/2005 av den 13 april 2005 ska tolkas så, att en förmån likt den barnpremie som infördes genom lagen av den 21 december 2007 om barnpremie utgör en familjeförmån, i den mening som avses i nämnda förordning.

Underskrifter